

отъ Него духовно завѣщаніе, за ради кое то споме-
нахме по-горе.

Това завѣщаніе писано е отъ начало то до край-
атъ съ собствена рѣка Государска още въ 1844-та
год. (на 4 Маія въ день Вознесенія, какво то що е
Той назначилъ въ край-атъ на актъ-атъ подъ Свой-атъ
подпись). Сѣщо така е Той назначилъ, чи ако и да е
това завѣщаніе черное *), но Той *моли* всичко да ся
испълни по тая хартія, ако не успѣе Той да я пре-
пише на чисто. При чтеніе то на тоя завѣщателенъ
актъ незнаемъ, на какво повечи да ся удивлявамъ, да
ли да ся *удивляваме съ наслажденіе*, какво то що нья
рекохме, на изражаемо то, или по-добрѣ на дышаще
то въ сѣкоя рѣчь Негово чувство : или на нѣжна та
попечителность домочаднаго отца, кой то влиза въ сички
те дребны работы на положенія та на Супруга та Си
и на дѣца та, или на пламенна та любовь камъ отече-
чѣство то и негова та слава, или найпосле на Хри-
стіанско то смиреніе и веледушіе.

Предъ всичко да забележимъ, — между други те и
зато, за да предупредимъ, ако бѣде възможно, лошава
те слухове, подобны на оныя, кои то ся распростра-
няватъ отъ други журналы **) за мнимо то, ни-
когда не существовавшие то завѣщаніе на Великій
Петръ, — чи въ завѣщателный-атъ актъ на Императоръ
Николай Първый, въ актъ-атъ кой то е преди нѣ-

---

*) Копія.

**) Газеты.